
PRZYOCHEDOŻENIE (3) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego -é.

sg N przyochędożeni(e) (1). ◇ G przyochędożenia (1). ◇ pl N przyochędożenia (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. *Rzeczownik od „przyochędożyć”: ozdobienie, przystrojenie, upiększenie (1) : Parergon seu parergum, dicitur quod alicui rei praeter propositum additur, Włzeláka, rzecz która z nienaczká dla prziochędożenia álbo ynśzey przicziny á nie z potrzeby bywa przidána tey rzeczy którąfmy przed fię wzięli Mącz 278a.*

II. *To, co zdozi, ozdoba (2) : Murenula etiam, Kołnierz álbo oboyczyk okołofeyny álbo ynśze prziochędożenie/ Káplerzik/ Obręcz. Mącz 237d.*

[przyochędożenie czego: APLUSTRE vel Amplustre Przyochędożenie Nawy/ ktore bywa ná wierzchu máłztu UrsinGramm 135.]

przyochędożenie czyje [= przez kogo używane] (1): Phalera, Nieyáki znák klenot á prziochędożenia rycerskich ludzi. Mącz 296d.

Synonimy: I. okraszenie, przybranie, przyozdobienie, przyprawienie; II. ochędostwo, okrasa, ozdoba, przyprawa.

Cf PRZYOCHEDOŻYĆ